

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2014 v Bratislave v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **T. I.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby T. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. apríla 2014, sp. zn. 6Ntc 9/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby T. I. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením sudcu Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. apríla 2014, sp. zn. 6Ntc 9/2013, bola vyžiadaná osoba T. I. podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „EZR“) vzatá do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Štátnym zastupiteľstvom Korneuburg, Rakúska republika dňa 21. augusta 2013, sp. zn. 4 St 19/12w. Sudca zároveň rozhodol, že väzba sa započítava od momentu obmedzenia osobnej slobody na základe predmetného uznesenia a vykoná sa v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že sudca krajského súdu postupoval obligatórne v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 EZR a vyžiadajú osobu vzal do vydávacej väzby z dôvodu, že uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. apríla 2014, č. k. 6Ntc 9/2013-81, bolo rozhodnuté o čiastočnom vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podala vyžiadaná osoba T. I. sťažnosť, ktorú následne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. Podľa neho je vydávacia väzba nezákonná, pretože bol na území Slovenskej republiky odsúdený, pričom výkon trestu má prednosť pred stíhaním v inom štáte. Najvyššiemu súdu preto navrhol napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu. V prípade nevyhovenia sťažnosti, navrhol postup podľa § 29 EZR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti vyžiadanej osoby podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby T. I. nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 druhá veta EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 16 ods. 2 prvá veta EZR ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby, ak tak neurobil už sudca podľa odseku 1.

Podľa § 29 ods. 1 EZR súd alebo prokurátor, ktorí rozhodli o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môžu rozhodnúť uznesením o odklade jeho realizácie, ak sa voči osobe vedie na území Slovenskej republiky trestné stíhanie alebo osoba vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody pre iný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v európskom zatýkacom rozkaze. Proti rozhodnutiu súdu alebo prokurátora o odklade vydania nie je prípustná sťažnosť.

V predmetnej trestnej veci Krajský súd v Trnave rozhodol o čiastočnom vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, pričom vyžiadaná osoba sa nachádzala na slobode, preto sudca krajského súdu postupoval zákonne a plne v súlade s ustanovením § 16 ods. 2 EZR, keď vzal vyžiadanú osobu T. I. do vydávacej väzby.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď na verejnom zasadnutí rozhodol v neprítomnosti vyžiadanej osoby T. I.. T. I. sa totiž svojej účasti na verejnom zasadnutí vzdal.

Podľa § 15 ods. 2 prvá veta EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu.

Podľa § 19 ods. 2 EZR prokurátor vyžiadajú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu a doručí jej kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu.

Ako vyplýva z pripojených uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 17/2013, zo dňa 29. mája 2013 a sp. zn. 4 Tost 20/2013, zo dňa 25. júna 2013 a predloženého spisového materiálu, vyžiadaná osoba bola k predmetným skutkom vypočutá zákonným spôsobom pred predsedom senátu Krajského súdu v Trnave pri jeho vzatí do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zo dňa 4. mája 2013, sp. zn. 4 St 19/12w, a to za prítomnosti ustanovenej obhajkyne a prokurátorky, ako i pred prokurátorkou Krajskej prokuratúry Trnava dňa 16. októbra 2013 v rámci predbežného vyšetrovania k zisťovaniu splnenia podmienok na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu zo dňa 21. augusta 2013, sp. zn. 4 ST 19/12w (doplňok k európskemu zatýkaciemu rozkazu zo dňa 4. mája 2013).

Čo sa týka spomenutého výsluchu pred predsedom senátu, tak v rámci neho T. I. uviedol, že síce chodil v minulosti do Rakúska na brigády, no žiadnej trestnej činnosti sa tam nedopustil. Pokiaľ ide o prípad zo dňa 4. mája 2013, je pravdou, že ho policajti zastavili a chceli ho zatknúť, no on ich odstrčil a ušiel. Konal v strachu, nakoľko nechápal, prečo po ňom kričia. Spôsobenie zlomeniny malíčka bolo neúmyselné, nikomu nechcel ublížiť. Momentálne pracuje v súkromnej firme K. v S. a stará sa o starú mamu a tehotnú družku, a z toho dôvodu by radšej nešiel do žiadnej väzby.

Pred prokurátorkou Krajskej prokuratúry Trnava uviedol, že trestnej činnosti uvedenej v bodoch 1/ a 2/ tohto zatýkacieho rozkazu sa nedopustil. Pokiaľ používal motorové vozidlo, toto jazdilo na benzín a nie na naftu, ako je uvedené v zatýkacom rozkaze.

Na zákonnosť rozhodnutia nemala vplyv ani skutočnosť, že po vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu bol T. I. na území Slovenskej republiky právoplatne uznaný za vinného zo spáchania prečinov krádeže, za ktoré mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 29. januára 2014, sp. zn. 1T 120/2013, uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Nakoľko okresný súd uložil podmienený trest odňatia slobody, nebolo možné postupovať podľa § 29 ods. 1 EZR, ktorý sa vzťahuje na prípady nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo na vedenie trestného stíhania na území Slovenskej republiky proti vyžiadanej osobe, a odložiť vydanie vyžiadanej osoby do Rakúskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť vyžiadanej osoby T. I. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. júna 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová